

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu, v trestnej veci proti odsúdenému **S. F.**, pre trestný čin vzbury väzňov § 172 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné, vedenej na Krajskom súde v Bratislave, pod sp. zn. 1T 6/1992 na neverejnom zasadnutí 14. decembra 2015 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného S. F., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. novembra 2015, sp. zn. 2 Ntok 1/2015,

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného S. F. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 5. novembra 2015, sp. zn. 2 Ntok/1/2015 návrh odsúdeného S. F. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na bývalom Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T/6/1992, podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v ustanovení § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol.

Proti predmetnému rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave podal odsúdený S. F. sťažnosť.

Vo svojej sťažnosti odsúdený uviedol, že sudcovia Krajského súdu v Bratislave, ktorí sa necítia byť žiadnym spôsobom zaujatí, svojím konaním zakrývajú predchádzajúce zločinné konania komunistického režimu, Štátnej Bezpečnosti a socialistov pod názvom SMER-SD. Odsúdený tiež uvádza, že bol odsúdený na základe nepravdivých výpovedí predstaviteľov Štátnej Bezpečnosti kvôli tomu, že bol zástancom a sympatizantom ideálov NSR – USA a tiež, že väčšina sudcov je pripravených dávať takýchto ľudí do väzenia a týmto spôsobom

ich likvidovať. Poukazuje na ním navrhnuté nevykonané dôkazy, video záznamy, ktorých nevykonanie považuje za účelové, aby pravda nevyšla najavo. Záverom svojej sťažnosti odsúdený vyjadril antipatie k utečencom a džihádistom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní sťažnosti odsúdeného, ako i ostatného obsahu spisu s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia konštatuje správnosť a zákonnosť rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorým súd návrh odsúdeného na obnovu konania odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež uvádza, že odsúdený S. F. opakovane podával návrhy na obnovu konania, v ktorých poukazoval na tie isté dôkazy, skutočnosti, o ktorých návrhoch bolo v minulosti už viackrát rozhodnuté (napr. uznesením z 10. mája 2011, sp. zn. 3 Ntok 1/2011; uznesením z 2. októbra 2012, sp. zn. 3 Ntok 2/2010; uznesením z 15. januára 2013, sp. zn. 4 Ntok 1/2012; uznesením z 27. júna 2013, sp. zn. 2 Ntok 1/2013), ale i samotný najvyšší súd (uznesením zo 14. marca 2013, sp. zn. 5 Tost 4/2013; uznesením z 31. júla 2013, sp. zn. 5 Tost 24/2013, uznesením z 23. októbra 2014, sp. zn. 6 Tost 30/2014), pričom ani v jednom prípade dôvod na obnovu konania zistený nebol.

Pokiaľ ide o odsúdeným spomínaný videozáznam, ktorý zachytáva priebeh vzbury väzňov a následný zásah bezpečnostných zložiek, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že predmetný videozáznam nie je žiadnou novou skutočnosťou, ktorá by bola súdom neznáma v čase ich skoršieho rozhodovania a mohla sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bol uložený druh trestu v zrejmom rozpore s účelom trestu.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. decembra 2015

JUDr. Peter Krájčovič, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Sylvia Machalová